

בש"פ 9165/16 - בכור חי ניסנוב נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 9165/16

לפני: כבוד השופט ח' מלצר

העורר: בכור חי ניסנוב

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בירושלים
(כב' השופט ר' כרמל) ב-מ"ת 49600-11-15 מתאריך
21.11.2016

תאריך הישיבה: ד' בכסלו התשע"ז (04.12.16)

בשם העורר: עו"ד מיכאל עירוני; עו"ד חיים רייכבר

בשם המשיבה: עו"ד סיגל בלום

החלטה

1. לפני ערר לפי סעיף 53 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 על החלטתו של בית המשפט המחוזי בירושלים (כב' השופט ר' כרמל) ב-מ"ת 49600-11-15, מתאריך 21.11.2016, בגדרו נדחתה בקשתו של העורר לעיון חוזר בהחלטה לדחות את בקשתו לביטול "מעצר הבית" בו הוא נתון.

אביא להלן בתמציתיות את הנתונים הדרושים להכרעה.

רקע

2. נגד העורר הוגש כתב אישום לבית המשפט המחוזי הנכבד, המייחס לו עבירות של הצתה ואיומים. עבירות אלה, על פי הנטען, התרחשו על רקע סכסוך הנוגע לדירת מגורים. לפי הנטען, בעקבות אותו סכסוך העורר שלח אדם אחר שישרוף, תמורת תשלום, דירת מגורים מסוימת. בכתב האישום נטען עוד כי האחר שפך בנזין בדירה והצית אותה במספר מוקדים. כתוצאה מהאמור, נשרפו שלוש דלתות ומשקופים בדירה.
3. בד בבד עם הגשת כתב האישום נגד העורר - המשיבה הגישה בקשה לעצור את העורר עד תום ההליכים המשפטיים נגדו. בתאריך 26.11.2015, על אף שקבע כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת העבירות המיוחסות לעורר, וכי קיימת בעניינו עילות מעצר של מסוכנות ושל חשש להימלטות מן הדין - בית המשפט המחוזי הנכבד (כב' השופטת ת' בזק רפפורט) הורה על שחרורו של העורר בערבות לחלופה של "מעצר בית" מלא.
4. בתאריך 23.03.2016 בית המשפט המחוזי הנכבד (כב' השופטת ת' בזק רפפורט) הורה על הקלה חלקית בתנאי שחרורו של העורר, ואיפשר לו לצאת לעבודה ולתפילה במהלך שעות היום, בליווי אחד המפקחים.
5. העורר הגיש בקשה לעיון חוזר בתנאי שחרורו, ובתוך כך טען כי יש להורות על ביטול "מעצר הבית" בו הוא שוהה. בתאריך 06.07.2016, על אף שהיה נכון לבחון אפשרות להקלה נוספת בתנאי שחרורו של העורר - בית המשפט המחוזי הנכבד (כב' השופטת ת' בזק רפפורט) דחה את הבקשה, לאחר שהעורר הבהיר "כי אין לו עניין בהקלה חלקית".
6. העורר הגיש בקשה נוספת לעיון חוזר בתנאי שחרורו, ובתאריך 21.11.2016 - בית המשפט המחוזי הנכבד (כב' השופט ר' כרמל) דחה את הבקשה בקובעו, בין היתר, כי:
הטעם שעמד בבסיס עילת המסוכנות, נותר על כנו. לצד אלה קיים העבר המכביד של המבקש. בנסיבות אלה, ובהתחשב בפרק הזמן הלא ארוך שעבר מההקלה המשמעותית בתנאי מעצרו של המבקש, ובעובדה שתחילת משפטו עומד בפתח, אין מקום, בשלב זה כיום, להיעתר לבקשה".

מכאן הערר שלפניי.

טיעוני העורר

7. בא-כוח העורר טוען כי בית המשפט המחוזי הנכבד שגה משלא נתן את המשקל הראוי לחלוף הזמן מאז העורר שוחרר ל"מעצר בית" מלא, וכן לאמון שראוי ליתן בעורר בשים לב לכך שהוא התייצב כסדר לכל הדיונים שנקבעו בעניינו ולא הפר את התנאים המגבילים בהם הוא שוהה. בנוסף, לטענת בא-כוח העורר, בית המשפט המחוזי הנכבד שגה משהתייחס לעברו הפלילי, שכן מרבית הרשעותיו של העורר הן מתחום התכנון והבניה ואין רלבנטיות לעניין המסוכנות הנשקפת הימנו בתיק זה.

הדיון בבקשה

8. בדיון שנערך לפני, בא-כוחו של העורר חזר על הטענות המופיעות בערר שהגיש, והוסיף וטען כי יש להורות על ביטול "מעצר הבית" בו העורר נתון גם מן הטעם שאחיו של העורר, אשר מתקיים נגדו הליך מקביל בשל אותם מעשים המיוחסים לעורר - שוחרר ללא תנאים, ואף האדם שביצע את עבירת ההצתה בפועל - שוחרר אף הוא ללא תנאים.

9. המשיבה טענה מנגד, כי דין הערר להידחות. לטענת המשיבה, קצב התנהלות המשפט שנמצא לדבריה לקראת סיומו, וכן עברו הפלילי של העורר, הכולל, בין היתר, הרשעה פלילית, חדשה יחסית, מינואר 2016 בעבירת איומים - מטים את הכף, בנסיבות, לעבר דחיית הערר.

דיון והכרעה

10. לאחר שעיינתי בערר ובחומרים שצורפו לו, ושמעתי את טענות באי כוח הצדדים בדיון שהתקיים בפני - הגעתי לכלל מסקנה כי דין הערר להתקבל באופן חלקי, בשים לב לאמור בפסקה 11 שלהלן.

11. בנסיבות העניין, דומני שלנוכח חשיבותו של עקרון השוויון בין נאשמים, המצויים בהליכי מעצר, שנטלו חלק זהה, או דומה בביצוע העבירות המיוחסות להם (ראו: בש"פ 9132/10 סעדון נ' מדינת ישראל (28.12.2010); בש"פ 4256/16 חסין נ' מדינת ישראל, פסקה 24 (20.07.2016)), ולנוכח חלוף הזמן ממועד שחרורו של העורר ל"מעצר בית" (26.11.2015) והגם שסיום המשפט אכן נראה באופק - מן הראוי לשוב ולבחון את בקשתו של העורר. עם זאת לא ניתן לעשות כן לפני שיונח בפני בית המשפט תסקיר עדכני של שירות המבחן. משכך, תסקיר מעצר עדכני יוגש עד לתאריך 01.01.2017, ומשזה יוגש - ייקבע דיון מחודש בפני בית המשפט המחוזי כדי שישוּב וישקול את האפשרות להקלה בתנאי שחרורו של העורר. מובן שאין בהחלטתו זו כדי לחוות דעה כלשהי לגבי תוצאות הבחינה שתיעשה, ובעניין זה אני מותיר את שיקול הדעת הבלעדי לבית המשפט המחוזי הנכבד, שיכריע בדבר לפי מיטב הבנתו לאחר שיונח בפניו התסקיר העדכני.

12. הערר מתקבל איפוא באופן חלקי, בהתאם לאמור בפסקה 11 שלעיל. למען הסר ספק - בשלב הזה לא יחול כל שינוי בתנאי השחרור, כפי שנקבעו זה מכבר והם נותרים על כנם.

ניתנה היום, י"ג בכסלו התשע"ז (13.12.2016).

ש ו פ ט
